

KOŞMA

Ezel kâtipleri tahrîr edince
Benim ikbâlimi kara yazmışlar
Âşığı ma'şûğa tasvîr edince
Beni bir vefâsız yâre yazmışlar

Âşık olup râh-ı aşkı gezenler
Defter-i uşşâka derdi yazanlar
Kıssa-i aşk içre nâmım kazanlar
Hûb nâmımız cevher-bâre yazmışlar

Kuranlar bezm-i aşkın dolabın
Çekmişler dilberin cevrin itâbın
Yazanlar Ferhât Mecnûn kitabın
Emrâhı da bir kenâra yazmışlar

Erzurumlu Emrah
(haz.: Abdulkadir Erkal, *Erzurumlu
Emrah Divanı*)

ANNE

İyiliğe, güzelliğe çağırır sesin
Dünyayı tanıdığım ilk günden beri anne!
Her derdime devaydı senin tatlı nefesin
Unuttururdun bana gamı, kederi, anne!

En aziz hâtırası en sevimli çağımın
Yüzünde gölgesi var gül yüzlü bayrağımın,
"ANA VATAN" demişler adına toprağımın,
Sen vatanlaştırırsın bastığın yeri anne!

Gözlerinde taptaze bir bahadır dört mevsim,
Senin sıcak bağrında kışlarımı yaz ettim.
Ayağının altına Cennet'i sermiş Rabbim.
Anne! Büyük Allah'ın büyük eseri Anne!

Halide Nusret Zorlutuna
Bütün Şiirleri

VATAN SEVGİSİNİ İÇTEN DUYANLAR

Vatan sevgisini içten duyanlar
Sıtkı ile çalışır benimseyerek
Milletine ulusuna uyanlar
Demez neme lâzım neyime gerek

Her ferdin hakkı var bizimdir vatan
Babamız dedemiz döktüler al kan
Hudut boylarında can verip yatan
Saygile anarız şehit diyerek

Vatan aşkı ile çalışan kafa
Muhakkak erişir öndeki safa
Tesir nüfuz olur her bir tarafa
Herkes onu büyük tanır severek

Olmak istiyorsan dünyada mesut
Hakka halka yarayacak bir iş tut
Çalıştır oğlunu kızını okut
İnsan olmak için okumak gerek

Vatan bizim ülke bizim el bizim
Emin ol ki her çalışan kol bizim
Ayyıldızlı bayrak bizim mal bizim
Söyle Veyssel öğrenerek överek

Âşık Veyssel Şatıroğlu
Dostlar Beni Hatırlasın

KAR

Kardır yağan üstümüze geceden,
Yağmurlu, karanlık bir düşünceden,
Ormanın uğultusuyla birlikte
Ve dörtnala, dümdüz bir mavilikte
Kar yağıyor üstümüze, inceden.

Sesin nerde kaldı, her günkü sesin,
Unutulmuş güzel şarkılar için
Bu kar gecesinde uzaktan, yoldan,
Rüzgâr gibi tâ eski Anadolu'dan
Sesin nerde kaldı? Kar içindesin!

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam!
Uyandırmayın beni, uyanamam.
Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına,
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram...

Buğulandıkça yüzü her aynanın
Beyaz dokusunda bu saf rüyanın
Göge uzanır -tek, تنها- bir kamış
Sırf unutmak için, unutmak ey kış!
Büyük yalnızlığını dünyanın.

Ahmet Muhip Dıranas, *Şiirler*